

zadnji čas menje z sabljo rožljajo zoper Rusijo. — V Italijo so priletele kobilice in delajo zlasti v Siciliji veliko škode na drevesih, travi in zelišču, ker vse požro. — Perzijski šah je došel v Berlin, se pa kmalu odpeljal, ko je zvedel napad na nemškega cesarja.

Turške homatije se bodo res razmotavale in razreševale na kongresu ali shodu ministrov v Berlinu. Kongres se prične 13. junija in bode v 8 sejah ter v takih 5 tednih svoje delo opravil. Kolikor je iz raznih poročil mogoče razvideti, se bodo ministri pečali z prvo delitvijo Turčije in sreča velika bo, če se pri delitvi ne posvadijo. Angleži tirjajo Egipt, Sirijo in Malo-Azijo, Grki Epir, Tesalijo in Kandijo, Francosi škilijo na Tunis, Italijani se zaganjajo v Albanijo; sultan bi še samo nekaj časa životaril v Carigradu. Ako še sedaj Avstrija in Rusija pridete do odkritosrčnega porazuma med seboj, tedaj ni dvomiti, da bo orientalsko prašanje vsaj v velikem obrisu in za prve potrebe rešeno brez nove vojske na korist kristjanom, ki so do sedaj v Evropi in Aziji vzdihovali pod jarmom turških divjakov. Bog daj; krvi se je itak že dosti prelilo!

Za poduk in kratek čas.

Ant. Mart. Slomškega zbrani spisi.

(Iz Zgodnje Danice.)

Gosp. Mih. Lendovšek, kaplan in katehet v Ptuju, poprijel se je že pred nekaj leti jako lepega in koristnega dela: zbrati, vrediti in skupaj na svetlo spraviti spise Slovincem nepozabljivega škofa Antona Martina Slomškega. Že leta 1876 prišla je na svetlo prva knjiga: Slomškovske pesmi, letos pa druga: Basni, prilike in povesti. Slovenski časniki so teh dveh knjig že omenjali, vendar mislim, da je posebno priprosto ljudstvo naznanila večidel prezrlo. In vendar bi si jaz želel, da bi bile ti dve knjigi razširjeni do naj zadnje hišice slovenske, in ko bi mogel, podaril bi jih vsem slovenskim šolarčkom, in prepričan sem, da bi jih brali z veseljem in z veliko koristjo; zakaj, kolikor poznam slovenskih knjig, ne najdem lahko lepših, bolj mičnih, za prosto ljudstvo in za šolsko mladino bolj pripravnih, kakor so Slomškovske knjige.

Škof Ant. Mart. Slomšek je pri Slovincih v tako dobrem, v tako blagem spominu, da v priporočilo njegovih spisov zadostuje skoraj imenovati le njegovo ime. Poznam gospoda, kateri je imel, in morda še ima navado, bogoslovce, s katerimi je v ozki dotiki, pri raznih priložnostih omenjati ranjega Slomškega; pa kedar se ga je spominjal, in da je le imenoval njegovo ime, postale so mu solzne oči. Bil je pa Slomšek tudi res pravi mož po volji božji. Sin slovenskih starišev kmečkega rodu imel je mehko, blago srce, polno ljubezni do svojega naroda. Toda ta ljube-

zen ni bila navadna, samo natorna nagnjenost, ampak izvišena, v živi veri prerajena, prava krščanska ljubezen. Ta ljubezen razlita je po vseh njegovih spisih. Da bi tej ljubezni duška našel, pisal je in pel. Zato je Slomšek pravi pesnik. Njegove pesmi niso prisiljene, ampak izvirajoče iz srca in segajo tudi do srca. Resnično je, kar piše gosp. zbiratelj in vrednik pesmi v predgovoru: „Toliko vem, da kdor koli ima srce na pravem mestu, bode te pesmi z veseljem bral, in občutil plemeniti, blažilni duh, kterege so polne.“ — Po izgledu nebeškega Učnika bil je Slomšek posebno prijatelj otrok. Njegove „pesmi veselih otrok“ so tako prisrčne, lahke in otroškimi srcem primérne, da se otrokom hitro prikupijo. Posebno znana je med temi pesmimi: Angel varih:

Po sveti angel hodi,
Ne vidi ga oko;
Pa vendar tebe vodi,
In varje te lepo.
V nebesih angel je doma,
Nebeški Oče pošlje ga. Itd.

Slišal sem petletno deklico, ki je vso to lično pesem na pamet znala. Kakor pravi naslednik sv. apostola Pavla, hoče tudi Slomšek vsem biti vse. Pridruži se trudnim delavcem na polji, ter jim veselo zapoje:

Glejte že solnce zahaja,
Skoraj za goro bo šlo:
Hladen počitek nam daja,
Pojdmo veselo domo!
Čujte zvonovi!
Počivat zvonji!
Zvoni, le zvoni nocoj,
Sladko počivat zapoj!

Privošči jim po storjenem delu počitka in okrepčanja, uči jih pa tudi povzdigovati srce k Očetu, od kterege pride vse dobro:

Delo smo danes storili,
Naj se vsa vas veseli;
Bomo se tud' poživil,
Že se večerja hladi.

Sed' mo za mizo in jejmo
S pametjo božje dari:
Srce hvaležno imejmo
Stvarniku, ki nas živi!

Vzemimo jedi, in pijmo
Sladkega vinca bokal;
Svojga Očeta hvalimo,
Ki nam tak dobrega dal! Itd.

Tudi med vojaki ga najdemo, katerim zapoje popotnico:

Leži, leži ravno polje,
Po polji bela cesta gre;
Po cesti krepko stopajo,
Prelepi mladi fantje so.

Pa tudi te prijazno spominja na Boga:

Veselo hočemo zapet',
V Boga zaupanje imet';
Pogumno bomo streljali,
Sovražniki pa bežali.

Ravno tako v veseli vinski družbi v vinskih gorica ne pozabi Boga in ne zataji skrbnega dušnega pastirja:

Bratje moji in sestrice,
Vi mladeni in device,
Smo veselega srca,
Le zahvalimo Boga.

Grdo, grdo bi pač bilo,
Ako bi se nam zgodilo,
Da b' se kateri tak' napil,
Da b' mu pot prevozek bil.

Sploh njegov pobožni duh povsod najde in vidi Boga. Zato je tudi resnično, kar piše g. Lendovšek: „To je Slomšekovih pesmi nedosegljiva posebnost, da nas skoraj vsaka izmed njih povzdiguje v nadzemeljske visočine!“ Slomškovke pesmi so tudi za petje prav pripravne. Mnoge se tudi pogosto slišijo. N. pr.:

Lehko noč!

Daj nam Bog svojo pomoč! Itd.

Koliko lepih misli je ravno v tej pesmi! Kakor:

Zdaj počivat zdravi gremo,
Al' pa vstanemo ne vemo,
Smertna ura, zadnji dan
Je neznan.

Ali pa:

Sprav'mo se,
Roke si podajmo še!
Naj sovraštvo naše mine,
Vsaka jeza 'z srca zgine,
Prej ko solnce zašlo bo
Za goró.

Izmed „pobožnih pesmi“ je mnogo priprav-
nih tudi za petje v cerkvi. Prav lepa je postavim
obhajilna:

Hvali svet odrešenika
In pastirja dobrega,
Hvali duša učenika,
Hvali svoj'ga ženina!

Zdaj povzdigni serce svoje,
Jezik glasno naj zapoje,
Čast in hvalo Jezusu,
Zakramentu svetemu.

Tudi zunanja oblika Slomšekovih pesmi je
lična, jezik dosti čist in gladek, posebno ako se
pomisli, da slovenščina ob njegovem času ni bila
na tisti stopnji, kakor dandanes. (Konec prih.)

Smešničar. 23 V pozabljenem času, ko so
še tatove obešali namesto da bi jih na občne
stroške krmili, stal je eden izmed teh ničvredne-
žev pod vislicami. Malo pred smrtjo so ga vpra-
šali, kaj si misli o večnosti? „Nič prida, jim od-
govori tat; kajti, ker nihče ničesa tje seboj vzeti
ne more, bo tudi za mene slabo, ker ne bo kaj
ukrasti.“

Razne stvari.

(Svitli cesar) so pogorelcem v Gornji Ložnici
v celjskem okraju darovali 250 fl.

(Štipendije razpisane) so pri deželni kmetijski
šoli v Grottenhofu zunaj Gradea; 4 štipendije po
120 fl. in 7 štipendij po 100 fl. vsaka; dalje 5
štipendij vsaka po 100 fl. pri živinozdravniški šoli
v Gradeu.

(Oropali in ubili) so v Makolah J. Pšeničnika
iz Spod. Laznice.

(Sedem učiteljskih služeb praznih) in razpisa-
nih je samo v enem šol. okraju, namreč št. lenarts-
kem v Slov. goricah.

(Velenjčani) bi zopet radi izvedeli, kdo je
„Slov. Gospod.“ zadnji dopis „Iz Velenja“ poslal.
Bodi jim rečeno, da ga ni poslal tamošnji učitelj
g. Jernej Troha, ampak nek kmet iz št. Janža.

(Nova železnica na Koroškem) od Wolfsberga
do Laboda bo 38 kilometrov dolga in bo imela
štacije v Wolfsbergu, sv. Štefanu, sv. Andrašu,
št. Paulu in v Labodu, pri Spod. Drauburgu pa
velik most čez Dravo, 22. junija se začne delo
oddajati po licitaciji pri ministerstvu na Dunaju.

(Cerkveni Glasbenik) je izišel v svoji 2. šte-
vilki, ki je zopet prav zanimiva. V prilogi naha-
jamo Tantum ergo g. Nedveda, P. Ang. Hribarja
in g. Ant. Foersterja in Veni sancte Spiritus g.
Dan. Fajgelna. List zopet prav gorko priporoču-
jemo prijateljem cerkvene glasbe!

(Zdrobilo) je 16letno deklino Nežo Rozman v
Rušah, ker je z janjko p eblizu prišla mašini, ki
klinčke reže za žveplenke.

(Premoga) se je iz jam pri Konjicah, Strani-
cah in Slov. Bistrici l. 1876 izvozilo 60855 novih
centov v vrednosti 44000 fl.

(Vstrelil) se je pri pokopališču sv. Magda-
lene v Mariboru delavec 19letni Albert Mülleret
iz Ljubljane.

(Nesreča.) Iz Konjic se poroča: Dne 4. t. m.
je v noči blizu treh lokomotiv dobil konjiški poštni
voz med Poličanami in Zbelovim na prelazu želez-
nice ter je voz s poštnim hlapcem vred pokončal.
Ubogemu poštnemu hlapcu je glavo odneslo in ga
po telesu grozno razmesarilo. Konj je ostal ne-
poškodovan.

(Sadike izvrstne Oberdorferske pese) se dobijo
pri sadje- in vinorejski šoli v Mariboru; 1000 sadik
ali „flanc“ velja 1 fl. 100 sadik 10 kr. Sedaj je
najboljši čas saditi peso in si pripraviti izvrstne
klaje za krave mlekarice.

(Za dijaško semenišče v Mariboru) so daro-
vali č. gg. Lovro Potočnik dekan 20 fl. Sebastijan
Magdič župnik v pokoju 50 fl. Gašpar Dornik žup-
nik 50 fl. Jakob Krušič kaplan 10 fl. Anton Balon
100 fl. v obligaciji; dalje brašlovski farmani: Anton
Pečovnik 50 kr. Anton Ocvirk 1 fl. Mica Brezovnik
1 fl. Mica Ribar 50 kr. Mica Natek 2 fl. J. Vodov-
nik 60 kr. Mat. Hribernik 1 fl. Ajta Travnar 50 kr.
Helena Rak 1 fl. Janez Prislán 1 fl. Jaka Stakne
1 fl. Barba Rovšnik 60 kr.

(Dražbe III. 12. junija Jakob Novak v Pod-
vinu 4215 fl. Jožef Kleinšek v Makolah, Franc
Stelcer v Galušaku; 14. jun. Marija Denike v
Račah 12067 fl. Franc Falež 10942 fl.

Listič uredništva. Poročilo o volilnem shodu v Žavcu
prihodnjic.

Loterijske številke:

V Trstu 1. maja 1878: 73, 34, 55, 59, 80.

V Lincu „ „ 87, 45, 20, 78, 46.

Prihodnje srečkanje: 15. junija 1878.